

ÖVRIGT

1 Fri rörlighet för varor

Rådets förordning (EG) nr 2679/98 av den 7 december 1998 om den inre marknads sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta, med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 7 a i fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där särskilt fri rörlighet för varor säkerställs i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 30—36 i fördraget.

(2) Överträdelser av denna princip, så som sker när den fria rörligheten för varor i en medlemsstat hindras genom enskilda åtgärder, kan orsaka allvarliga störningar på den inre marknads sätt att fungera och tillfoga de enskilda stora förluster.

(3) För att säkerställa att skyldigheterna i fördraget uppfylls och särskilt för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, bör medlemsstaterna, å ena sidan, avstå från att anta åtgärder eller handla på ett sådant sätt som kan utgöra hinder för handeln och, å andra sidan, vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att underlätta den fria rörligheten för varor inom sitt territorium.

(4) Sådana åtgärder får inte påverka utövandet av grundläggande rättigheter, inklusive strejkrätt eller frihet att strejka.

(5) Denna förordning utgör inget hinder för de åtgärder som i vissa fall kan vara nödvändiga på gemenskapsnivå för att hantera problem med den inre marknads sätt att fungera, vid behov skall tillämpningen av denna förordning beaktas.

(6) Medlemsstaterna har exklusiv behörighet att upprätthålla allmän ordning och skydda den inre säkerheten samt att avgöra om, när och vilka åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga för att underlätta den fria rörligheten för varor inom deras territorium i en viss situation.

(7) Informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen om hinder för den fria rörligheten för varor bör ske snabbt och på ett adekvat sätt.

(8) En medlemsstat på vars territorium hinder för den fria rörligheten för varor uppstår bör vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att så snart som möjligt återställa den fria rörligheten för varor inom sitt territorium, för att undvika risken att den aktuella störningen eller förlusten består, tilltar eller förvärras och att handeln och de avtalsförhållanden som den bygger på upphör att fungera. En sådan medlemsstat bör informera kommissionen och på anmodan de andra medlemsstaterna om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att uppnå detta mål.

(9) För att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget bör kommissionen meddela den berörda medlemsstaten att den anser att en överträdelse har skett, och medlemsstaten bör reagera på detta meddelande.

(10) För antagandet av denna förordning fastställs i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 235 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

[6001] I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *hinder*: ett hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna som kan tillskrivas en medlemsstat, vare sig det beror på att den har vidtagit eller underlåtit att vidta åtgärder, och som kan utgöra en överträdelse av artiklarna 30—36 i fördraget, och som

a) medför en allvarlig störning av den fria rörligheten för varor genom att det fysiskt eller på annat sätt förhindrar, försenar eller avleder import till, export från eller transport genom en medlemsstat,

b) orsakar stora förluster för de enskilda som drabbas, och

c) kräver omedelbara åtgärder för att det skall förhindras att störningen eller förlusterna i fråga består, tilltar eller förvärras.

2. *underlåtenhet*: när en medlemsstats behöriga myndigheter inför ett hinder orsakat av enskildas åtgärder misslyckas med att vidta alla de nödvändiga och proportionerliga åtgärder inom deras befogenheter för att avlägsna hindret och säkerställa fri rörlighet för varor inom sitt territorium.

Artikel 2

[6002] Denna förordning får inte tolkas som att den på något sätt inverkar på utövandet av de grundläggande rättigheter, inklusive strejkrätt eller frihet att strejka, så som de erkänns i medlemsstaterna. Dessa rättigheter kan också inbegripa rätt eller frihet att vidta andra åtgärder som omfattas av de särskilda systemen för relationerna mellan parterna på arbetsmarknaderna i medlemsstaterna.

Artikel 3

[6003] 1. När ett hinder uppstår eller befaras uppstå

a) skall varje medlemsstat (oavsett om det är den berörda medlemsstaten eller inte) som har relevant information omedelbart vidarebefordra denna till kommissionen, och

b) kommissionen skall omedelbart till medlemsstaterna vidarebefordra denna information och all information från varje annan källa som den anser relevant.

2. Den berörda medlemsstaten skall så snart som möjligt besvara en anmodan om information från kommissionen och andra medlemsstater om det existerande eller befarade hindrets art och vilken åtgärd den har vidtagit eller avser att vidta. Information som utbyts mellan medlemsstater skall också översändas till kommissionen.

Artikel 4

[6004] 1. När ett hinder enligt denna förordning uppstår och om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 2 skall den berörda medlemsstaten

a) vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder så att fri rörlighet för varor garanteras på medlemsstatens territorium i enlighet med fördraget, och

b) informera kommissionen om de åtgärder som dess myndigheter har vidtagit eller avser att vidta.

2. Kommissionen skall omedelbart översända den information som den har erhållit enligt punkt 1b till övriga medlemsstater.

Artikel 5

[6005] 1. När kommissionen anser att ett hinder uppstår i en medlemsstat skall den meddela den berörda medlemsstaten skälen till att den har dragit denna slutsats och anmoda medlemsstaten att vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att avlägsna hindret inom en tid som kommissionen bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

2. Kommissionen skall beakta artikel 2 när den kommer fram till sina slutsatser.

3. Kommissionen kan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra texten till det meddelande som den har sänt till den berörda medlemsstaten och skall omedelbart översända texten till alla parter som begär det.

4. Medlemsstaten skall inom fem arbetsdagar efter mottagandet av texten antingen

– informera kommissionen om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att genomföra punkt 1, eller

– överlämna en motiverad redogörelse för varför det inte är fråga om ett hinder som utgör en överträdelse av artiklarna 30–36 i fördraget.

5. I undantagsfall får kommissionen om en medlemsstat begär detta på goda grunder och dessa skäl godtas bevilja förlängning av den tidsfrist som nämns i punkt 4.

Förordning (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn

Inledande bestämmelser

1 §

[6011] Denna förordning kompletterar följande EU-förordningar:

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (TFH V:1 [5801] o.f.), såvitt avser marknadskontroll av varor,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/98/EG, och

3. rådets förordning (EG) nr 2679/98 av den 7 december 1998 om den inre marknadens sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna ([6001] o.f.).

Förordningen innehåller även andra bestämmelser om marknadskontroll och om underrättelse- och rådgivningsskyldighet i vissa fall.

Uttryck i förordningen

2 §

[6012] I denna förordning betyder

marknadskontroll: den verksamhet som en statlig myndighet eller en kommun bedriver och de åtgärder som den vidtar för att se till att en vara som tillhandahålls på marknaden uppfyller gällande krav,

marknadskontrollmyndighet: en statlig myndighet eller en kommun som ansvarar för att utföra marknadskontroll, och

samordnande myndighet: en statlig marknadskontrollmyndighet som enligt andra författningar har det centrala ansvaret för vägledning eller samordning inom ett visst sakområde.

Program för marknadskontroll och information till allmänheten

3 §

[6013] Statliga marknadskontrollmyndigheter ska årligen utarbeta och genomföra program för marknadskontroll och följa upp tidigare års program. Myndigheterna ska ge in dessa till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Kommunala marknadskontrollmyndigheter ska bistå samordnande myndigheter med underlag för program enligt första stycket.

4 §

[6014] Statliga marknadskontrollmyndigheter ska informera allmänheten om sin verksamhet och lämna motsvarande information till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Marknadskontrollrådet

5 §

[6015] Vid Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll finns ett marknads-kontrollråd.

Generaldirektören för Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll är marknadskontrollrådets ordförande.

Marknadskontrollrådet ska besluta en arbetsordning.

6 §

[6016] Marknadskontrollrådet består av statliga marknadskontrollmyndigheter, Kommerskollegium och Tullverket. De marknadskontrollmyndigheter som ingår i rådet anges i bilagan [6033] till denna förordning.

Även andra organ än de som anges i första stycket får på inbjudan av marknadskontrollrådets ordförande delta vid möten i marknadskontrollrådet.

Marknadskontrollrådets ordförande utser representanter för de myndigheter som ingår i marknadskontrollrådet efter förslag från dessa myndigheter.

7 §

[6017] Marknadskontrollrådet ska

1. fungera som ett nationellt samordningsorgan i frågor om marknadskontroll,
2. främja samverkan och effektivitet i kontrollen,
3. organisera kontinuerligt erfarenhetsutbyte,
4. ansvara för spridning av allmän information om marknadskontroll,
5. underlätta allmänhetens och näringslivets kontakter med marknadskontrollmyndigheterna,
6. främja samarbete med marknadskontrollmyndigheter i andra medlemsstater, och
7. årligen utarbeta och genomföra en nationell handlingsplan för marknadskontroll.

8 §

[6018] Marknadskontrollrådet ska samråda med och inhämta synpunkter av betydelse för marknadskontroll från myndigheter, företrädare för näringsliv, konsumenter och andra intressenter.

9 §

[6019] Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ansvarar för sekretariatsfunktionen i marknadskontrollrådet och ska

1. upprätta och för allmänheten göra tillgänglig en förteckning över de statliga marknadskontrollmyndigheterna, deras ansvarsområde och kontaktpersoner samt lämna denna information till Europeiska kommissionen, enligt artikel 17.1 i förordning (EG) nr 765/2008 (TFH V:1 [5817]),
2. för allmänheten göra tillgängliga de program och handlingsplaner för marknadskontroll som anges i 3 § och 7 § 7 samt underrätta Europeiska kommissionen om dessa.

Handlingar som avses i första stycket ska ges in till regeringen.

Informationsutbyte mellan myndigheter och Europeiska kommissionen

10 §

[6020] Konsumentverket ska ansvara för att lämna information till Europeiska kommissionen i systemet för snabbt informationsutbyte (RAPEX) enligt artikel 20.1 och 22 i förordning (EG) nr 765/2008 (TFH V:1 [5820] och [5822]).

Marknadskontrollmyndigheterna ska lämna Konsumentverket den information som verket behöver för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt första stycket.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska administrera det allmänna informationsstödsystemet (ICSMS) enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 765/2008 (TFH V:1 [5823]) som marknadskontrollmyndigheterna ska använda.

11 §

[6021] Statliga myndigheter, utom länsstyrelserna, ska informera Kommerskollegium om de beslut som de har lämnat till ekonomiska aktörer enligt artikel 6.2 i förordning (EG) nr 764/2008.

Kommuner och länsstyrelser ska lämna beslut enligt första stycket till de samordnande myndigheterna. De samordnande myndigheterna ska informera Kommerskollegium om dessa.

Kommerskollegium ska meddela Europeiska kommissionen om besluten.

12 §

[6022] Statliga myndigheter eller kommuner som beslutar om tillfälligt förbud enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 764/2008 ska fullgöra sin underrättelseskyldighet gentemot Europeiska kommissionen genom att, i samband med att myndigheten underrättar den ekonomiska aktören, ge in beslutet till Kommerskollegium, som omgående ska vidarebefordra det till Europeiska kommissionen.

Länsstyrelser eller kommuner som meddelar ett beslut enligt första stycket ska även underrätta den samordnande myndigheten.

13 §

[6023] Information enligt 10–12 §§ ska lämnas utan dröjsmål.

Kommerskollegiums ansvar som kontaktpunkt

14 §

[6024] Kommerskollegium ska som kontaktpunkt enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 764/2008

1. fullgöra den skyldighet som kontaktpunkten har enligt artikel 10 i förordningen, och
2. förse regeringen med statistik och underlag för den årliga rapporteringen till Europeiska kommissionen, enligt artikel 12 i förordningen.

15 §

[6025] Statliga myndigheter och kommuner ska utan dröjsmål lämna den information som Kommerskollegium behöver för att i egenskap av kontaktpunkt kunna tillhandahålla information enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 764/2008.

Förfaranden vid åtgärder med anledning av faktiska hinder för den fria rörligheten av varor

16 §

[6026] Kommerskollegium ska för Sveriges räkning

1. fullgöra den informationsskyldighet för medlemsstaterna som anges i artiklarna 3–5 [6003–6005] i förordning (EG) nr 2679/98, och
2. ta emot sådan information som avses i artiklarna 4.2 [6004] och 5.1 [6005] i samma förordning.

17 §

[6027] Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna, Tullverket och Kustbevakningen, ska utan dröjsmål underrätta Kommerskollegium om

1. hinder som avses i artikel 1 [6001] i förordning (EG) nr 2679/98 och som de får kännedom om i sin verksamhet, och

2. de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att undanröja hindren.

De myndigheter som anges i första stycket ska på begäran lämna sådan information till Kommerskollegium som är nödvändig för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt 16 §.

Underrättelse- och rådgivningsskyldighet

Underrättelse till regeringen och andra myndigheter

18 §

[6028] Kommerskollegium, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Konsumentverket ska hålla regeringen och berörda myndigheter underrättade om information av särskild betydelse för tillämpningen av denna förordning.

Underrättelse om formell invändning mot standard

19 §

[6029] En statlig marknadskontrollmyndighet ska informera Kommerskollegium om det finns anledning att invända mot en harmoniserad standard enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets beslut 1673/2006/EG, eller ett förslag till en sådan standard på den grunden att standarden inte uppfyller de krav som den syftar till att uppfylla.

Rådgivningsskyldighet

20 §

[6030] Kommerskollegium, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Konsumentverket ska, inom ramen för sina respektive ansvarsområden, ge råd till andra myndigheter om tillämpningen av denna förordning.

Bemyndigande

21 §

[6031] Kommerskollegium får meddela föreskrifter om verkställighet av 11–12, 15 §§ och 17 § andra stycket.

[6032] Denna förordning träder i kraft den 1 september 2014. Genom förordningen upphävs

1. förordningen (1999:762) om informationsskyldighet vid hinder för den fria rörligheten av varor,

2. förordningen (2005:893) om marknadskontroll av varor, och

3. förordningen (2009:52) om kontaktpunkt och informationsförfaranden angående tillämpning av ömsesidigt erkännande av tekniska regler för produkter.

Bilaga

**[6033] Förteckning över marknadskontrollmyndigheter som enligt 6 § ingår i
Marknadskontrollrådet**

Arbetsmiljöverket

Boverket

Elsäkerhetsverket

Energimyndigheten

Inspektionen för vård och omsorg

Kemikalieinspektionen

Konsumentverket

Läkemedelsverket

Myndigheten för radio och tv

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

Naturvårdsverket

Post- och telestyrelsen

Socialstyrelsen

Strålsäkerhetsmyndigheten

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll

Transportstyrelsen

